

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. гр.Несебър, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, IV-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.Б.

при участието на секретаря К.Ил.Л.
като разглежда докладваното от Н.Р.М.Б. Административно наказателно дело № 20222150200224 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод жалбата на Д. Т. С., ЕГН *****, живущ в гр. П., ул. .... № ..., против Наказателно постановление № 19/04.03.2022 г. на Директор на Басейнова дирекция „Черноморски район” /Дирекцията/, с което за нарушение на чл.44, ал.1, на основание чл.200, ал.1, т.1 б.Б от Закона за водите, на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 2000 лева. Моли се от съда да постанови решение, с което да се отмени издаденото постановление като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. В съдебно заседание жалбата се поддържа.

Наказващият орган, чрез процесуалния си представител, взема становище за неоснователност на жалбата и правилност на атакувания акт.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, приложения по делото доказателствен материал и съобрази разпоредбите на закона, в контекста на правомощията си по съдебен контрол, след като провери изцяло и служебно за нарушения при издаването на акта за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление, без да се ограничава с обсъждане на посочените в жалбата доводи, намира следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от надлежните органи в рамките на тяхната компетентност, съгласно представената заповед.

Видно от полученото по делото писмо от РП- Бургас, действително е образувано ДП за това, че е изградено водовземно съоръжение в нарушение на Закона за водите- престъпление по чл.353ж от НК, като няма повдигнато обвинение по разследването. Настоящото производство, обаче, е за използване на водовземно съоръжение без разрешение, поради което липсва идентитет между образуваното наказателно и образуваното административно- наказателно производство. В този смисъл не следва да бъде споделено искането за прекратяване на делото.

От приложеният по делото АУАН № 001237/23.09.2021 г. е видно, че на 23.09.2021 била извършена повторна проверка в изграден комплекс до метрологичната станция в местност „.....“, землището на с.Е., в поземлен имот с идентификатор ....., находящ се в м.“.....“, с. Е., собственост на жалбоподателя. При проверката се установило, че в имота имало изграден и оборудван за експлоатация собствен водоизточник- сондаж, обсаден с ПВЦ тръба и допълнително монтирана тръба, служеща за шахта, покрита с плътен капак. Констатирано било, че водовземното съоръжение било оборудвано с потопяема помпа, без налични документи за нея, смукател, монтиран водомер и водопровод, изграден от съоръжението до резервоар, като посредством хидрофор, водата от изградената вътрешна водопроводна мрежа захранвала обектите, ситуирани в имота, а именно бунгала, каравани, паркинг за автомобили, магазин, система за капково напояване, палатки. Не били представени документи за изграждането на водовземното съоръжение, като същото не било и вписано в съответния регистър, воден в БДЧР. Констатирано било водовземане в деня на проверката с дебит 1.7 л. на секунда, без издадено разрешително по Закона за водите. С това бил нарушен чл.44, ал.1 от Закона за водите, поради което на място бил съставен АУАН № 001237/23.09.2021 г.

Административно- наказващият орган счел, че деянието е извършено виновно от страна на жалбоподателя, и издал атакуваното наказателно постановление.

В хода на съдебното производство бяха ангажирани гласни доказателства. Св. Р. заяви, че при извършената проверка констатирани водовземно съоръжение, покрито с капак, зарит с пръст, находящо се под автомобил. Касаело се за сондаж с изградени тръби, оборудван с помпа, смукател и изграден водопровод. Допълнително имало монтиран пластмасов резервоар с водомер на него, които били на отстояние около 10 м. от сондажа. Отчетени били показанията на захранващата тръба и тръбата на изхода към ситуираните в къмпинга помещения, каравани, бунгала. Въпросното съоръжение не било вписано в Регистъра на Басейнова дирекция и за ползването му нямало издадено разрешение по Закона за водите. Свидетелката заяви, че от изведена от сондажа мека връзка, след включване на помпата, напълнили съд, с който установили дебит на съоръжението. Посочи се, че освен този сондаж друг водоизточник в обекта е нямало. От РЗИ била взета проба от водата и се установило, че същата е от подземен

източник, а не от ВиК мрежата.

По делото бе допусната експертиза, от заключението по която се установява, че действително в имота има сондаж, който към момента на огледа на вещото лице нямал връзка с резервоарите за вода, които хранявали водопроводната мрежа в имота. В сондажа не била установена помпа, нито тръбопровод. Имало изградена само тръбна връзка с дължина около 3 метра, която излизала на повърхността и завършвала със спирателен кран. В съдебно заседание експертът заяви, че е възможно сондажа да е бил свързан с главното съоръжение в обекта, т.е. възможно е било към датата на проверката на Басейнова дирекция състоянието да е било друго.

С оглед на така изложеното съдът намира следното:

Съгласно чл.44, ал.1 от Закона за водите, разрешително за водовземане се изисква при всички случаи, освен при изчерпателно изброени хипотези, в които настоящия случай не попада. Няма спор по делото, че към момента на проверката на Басейнова дирекция, в обекта е имало водовземно съоръжение. Съдът няма основание да се съмнява в показанията на св. Р. и да не кредитира същите, за това, че на 23.09.2021 г. на територията на къмпинга е имало сондаж с изградени тръби, оборудван с помпа, смукател и изграден водопровод, от което съоръжение, чрез мека връзка, е течало вода. Действително вещото лице в заключението си е заявило, че понастоящем оборудването вече не съществувало, но не без значение е обстоятелството, че от датата на проверката до датата на огледа на вещото лице е изминал период над една година. Вещото лице не изрази с категоричност виждането си, че не е възможно към 23.09.2021 г. състоянието на съоръжението да е било друго. По делото не се спори, че към проверката на Басейнова дирекция в сондажа е имало помпа и смукател, каквито впоследствие вещото лице вече не е установило. Това налага сериозно съмнение дали след извършването на проверката и съставянето на АУАН оборудването на сондажа не е било премахнато.

Независимо от горното, в съдебно заседание от страна на защитника на жалбоподателя се заяви, че се касае „за обикновен сондаж за собствени нужди, с който се поливат тревните площи“, като същия не бил свързан с водоснабдителните системи в обекта. В този смисъл това е вид признание на факта, че все пак това съоръжение се ползва, макар и не за водоснабдяване на намиращите се в къмпинга каравани, бунгала. Законът не прави разлика за какво се използва водата от съоръженията, като изисква винаги за същите да бъдат издавани разрешителни.

С оглед на така изложеното съдът намира, че правилно и законосъобразно на жалбоподателя, за който няма спор, че е собственик на обекта, е съставен АУАН и впоследствие е издадено наказателно постановление. Установи се, че в експлоатирания къмпинг към 23.09.2021 г. е било налично водовземно съоръжение, което се е ползвало, и за което Закона за водите изисква разрешение, с каквото в случая С. не е

разполагал. Без значение е дали същото е било свързано с водопреносната мрежа в къмпинга или не. С фактът на ползване за каквито и да било нужди, е възникнало задължението съоръжението да бъде регистрирано и за него да се издаде разрешително.

Не може да бъде споделено и становището за изтичане на давностен срок, тъй като същия започва да тече от установяване на нарушението, т.е. от 23.09.2021 г., като към днешна дата не е изтекъл.

При определяне размера на наложената санкция, съдът намира, че няма основание да приеме, че следва да бъде наложено наказание над предвидения в закона минимален размер от 500 лв. Мотивите в НП за налагане на санкция в размер на 2000 лв. са неясни и лишени от конкретика. Посочено е единствено, че „с оглед наличните факти и обстоятелства по преписката и тежестта на извършеното нарушение“ наказанието следва да бъде в размер на 2000 лв. Наличните факти и обстоятелства, обаче, не обосновават по- висок размер, поради което съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде изменено, като санкцията бъде намалена до 500 лв.

Предвид изхода на делото и с оглед изричното искане единствено от страна на жалбоподателя за присъждане на сторените от него разноски, съдът намира, че в полза на С. следва да бъде присъдена сумата от 675 лв. от общо 900 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Несебърски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 19/04.03.2022 г. на Директор на Басейнова дирекция „Черноморски район“ /Дирекцията/, с което за нарушение на чл.44, ал.1, на основание чл.200, ал.1, т.1 б.Б от Закона за водите, на Д. Т. С., ЕГН *****, живущ в гр. П., ул. .... № ..., е наложено административно наказание „Глоба“, като **НАМАЛЯВА** размера на същата от 2000 лв. на 500 лв.

ОСЪЖДА Басейнова дирекция „Черномоски район“, представлявана от инж. Я.Д.- Директор, да заплати на Д. Т. С., ЕГН *****, живущ в гр. П., ул. .... № ..., сумата от **675 лв.**, представляващи разноски съобразно намалената санкция.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд- гр. Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____